

totalisatorspil fra 60 pct. af billetprisen (netto) til 40 pct., hvilket betyder en tilbagevenden til den før gennemførelsen af lov nr. 389 af 12. juli 1946 på dette område gældende afgiftssats, samt for forskellige andre forlystelser at indføre en mere rationel ordning end den hidtil gældende med hensyn til, hvilken afgiftssats der i de enkelte tilfælde skal anvendes. For biografteatre er afgiften og undtagelsesbestemmelserne vedrørende danske film i § 10 (tidligere § 7) ikke undergået reelle ændringer, jfr. herom nærmest foregående sag.

Samtidig er der foretaget en del småændringer i reglerne for afgiftens beregning. Af praktiske grunde er man endvidere gået over til at beregne afgiften som en brøkdel af billetprisen (entreafgiften) iberegnet afgiften i stedet for som et procenttillæg til billetprisens (entreafgiftens) nettobeløb.

De almindelige afgiftsbestemmelser findes i lovens §§ 4—9, der gengives i det følgende.

§ 4. Afgift svares med $\frac{1}{6}$ af entreindtægten ved

- a. Opførelse af cirkus- og varieteforestillinger samt anden optræden af cirkus- eller varietemæssig karakter.
- b. Opførelse af skuespil, operaer og andre syngespil samt balletter, når der finder servering sted på tilskuerpladserne. Revyer, der opføres i henhold til teaterbevilling, sidestilles med skuespil.
- c. Anden underholdning af musikalsk, sanglig, dramatisk, fortællende, mimisk eller lignende karakter, når underholdningen ikke udelukkende går ud på den kunstneriske gengivelse og fortolkning af et værk indenfor musikkens og litteraturens område, eller når de optrædende er kostumerede eller maskerede, eller når der finder servering sted på tilskuer- eller tilhørerpladserne.
- d. Fremførelse af dans, der ikke har karakteren af en ballet, dog at fremførelse af danske folkedanse ved foranstaltning af foreninger til folkedansens fremme og gymnastik- og lignende foreninger, er afgiftsfri.
- e. Baller og anden publikumsdans.